

— Καλλιτέχνα! εἶπεν ἡρέμα ὁ Γάνδραξ, τείνας αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Ὁ δὲ Ραοὺλ ἀρπάσας ἔσεισεν αὐτὴν ἰσχυρῶς.

— Οὔτε καλλιτέχνης, οὔτε γυνή, εἶπε, καὶ κατὰ δυστυχίαν ῥιζηδὸν ἄπιστος καθὼς καὶ σύ... ἀλλὰ εἰμι ἄνθρωπος ἔχων αἷμα εἰς τὰς φλέβας καὶ πάθῃ εἰς τὴν καρδίαν... καὶ εὐχομαι νὰ μὴ μάθῃς ποτὲ, ταλαίπωρέ μου Δουδοδίκε, πόσον τὰ ἰσχυρότερα ἐπιχειρήματα τοῦ ὀρθοῦ λόγου, εἶναι χιμαϊρικά ἐμπόδια, ἀσθενέσταται παρηγορίαι εἰς τὴν μανίαν καὶ τὰς θυέλλας τῆς ψυχῆς!

— Ἀμήν! εἶπεν ὁ Γάνδραξ.

— Ἄς ὁμιλήσωμεν περὶ ἄλλου πράγματος ὑπέλαβεν ὁ Ραοὺλ καθήμενος αἰφνης πάλιν. Ἐξεπλάγην καὶ δι' ἄλλο πρᾶγμα σήμερον. Ἀνεγνώρισα πρὸ ὀλίγου εἰς τὰ Ἡλύσια Πεδία ἐντὸς ὥραιότητος καὶ καταφόρτου ὑπὸ οἰκοσήμεων ἀμάξης τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο πλάσμα περὶ τοῦ ὁποίου σὲ ὠμίλησα ἄλλοτε... τὸ ὁποῖον ἦτον εἰς τὸ σχολεῖον τῶν καλογραιῶν ἐν ταύτῳ μὲ τὴν ἐξαδέλφην μου, τοῦ ὁποίου ἰχνογράφησα αὐτοσχεδίως τὴν εἰκόνα καὶ τὸ ὁποῖον ὑπέσχετο πολλά... Πῶς ὠνομάζετο λοιπόν;... Κλοτίλδη;...

Ὁ νέος σοφὸς ἠγέρθη αἰφνης καὶ στηρίζας τὴν ῥάχιν εἰς τὴν ἐστίαν.

— Κλοτίλδη Δεροζαί, αἶ; εἶπε ψυχρῶς. Εἶναι σήμερον βαρωνίς τοῦ Βαλ-Σεναι, καὶ καθόσον γνωρίζω, πλουσιωτάτη, κομψοτάτη καὶ λίαν ἐπιζητήτος.

— Πῶς! ἀλλ' αὐτὴ ἦτο πτωχή! Τί εἶναι λοιπόν ὁ σύζυγός της;

— Ἕνας μικρὸς κύριος ὥσαν ξύλον καὶ ξανθὸς, ὁ ὁποῖος τρέφεται ἀποκλειστικῶς μὲ τὸν κονιορτὸν τῶν ἵπποδρομιῶν... ὅχι μέγα πρᾶγμα! Τὸν ἐξεθαψε εἰς τὰς ἐπαρχίας, τὸν ἤρπασεν εἰς τὴν μητέρα του καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς τὸν κόλπον της, καθὼς λέγει ὁ λαός.

— Δὲν ἀπορῶ... Λέγεται τίποτε δι' αὐτὴν;

— Ὅχι, μέχρι τοῦδε, καθ' ὅσον γνωρίζω.

— Ἀπορῶ... Βλέπει τὴν ἐξαδέλφην μου;

— ᾧ! βεβαίως... τὴν ἀπαντῶ συχνὰ εἰς τῆς δουκίσσης τῆς Σώθης. ἔχει καὶ αὐτὴ τὴν μανίαν νὰ δέχεται τὸ ἑσπέρας καὶ συναθροίζει εἰς τὴν αἴθουσάν της περίεργά τινα ἀθύρματα τοῦ καίρου... Μὲ ἐτίμησε καὶ μὲ πρόσθεσεν εἰς τὴν συλλογὴν της· μὲ προσεκάλεσε νὰ πηγαίνω ἐκάστην Δευτέραν.

— Καὶ πηγαίνεις;

— ᾧ! μίαν φορὰν τοὺς δύο μῆνας... ἤμπορεῖς νὰ κρίνῃς πόσον εὐχαριστοῦμαι ἐκεῖ!

Πρώτη ὥρα μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἤχησεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Σουλπικίου· ὁ δὲ Ραοὺλ ἠγέρθη.

— Θὰ τὴν ἴδω πιθανῶς εἰς τῆς Δευκῆς, εἶπεν ὁ

νάψας ἐν σιγάρῳ εἰς τὴν φλόγα τοῦ λύχνου· αὐτὸ ἴσως με διασκεδάσει.

Καὶ λαβὼν τὴν χεῖρα τοῦ Γάνδρακος.

— Λοιπὸν, ὑπέλαβε, σὺ εἶσαι πάντοτε εὐτυχής;

— Εὐτυχέστατος!

— Ὅχι ἐγώ! Καλὴν νύκτα!

Καὶ ἐξῆλθε.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΠΟΙΚΙΛΑ ΛΑΛΗΜΑΤΑ.

Καὶ ἡ μὲν καλὴ εἰδήσις ἠλήθευσεν. Κατήλθομεν εἰς Πειραιᾶ τὴν 3/15 Αὐγούστου, ἐπέδημεν εἰς γαλλικὰς λέμβους καὶ ὑπὸ τῶν κυμάτων μικρὸν βραχέντες κατὰ τὸν ἀπὸ τῆς προκυμᾶας εἰς τὴν ναυαρχίδα διάπλουν, ἀνέβημεν σῶσι καὶ ὑγίει ἐπὶ τῶν νώτων τῆς Μαρίσσης. Καὶ ἰδοὺ, ἐλθόντος τοῦ βασιλέως ἐν στολῇ πολιτικῇ καὶ ἄνευ πομπῆς, ἀνεσύρθη ἡ αὐλαία καὶ ἠκούσθη πρῶτον ἄσμα νορμανδικῶν· εὐθὺς δ' ἔπειτα ναῦται μετημφιεσμένοι οἱ μὲν εἰς ἄνδρας πολίτας οἱ δ' εἰς γυναῖκας παρέστησαν τὴν γνωστὴν τοῦ θεάτρου τοῦ Βασιλικοῦ Παλατίου (Palais-Royal) κωμωδίαν. L' affaire de la rue de Lourcine. Καὶ πόσον μὲν ἐγελάσαμεν ἢ πόσον ἐσκανδαλίσθησαν αἱ παρ' ἡμῖν ψευδόσεμνοι περιττὸν νὰ διηγηθῶμεν· ἀλλ' ἐθαυμάσαμεν τὴν ἱκανότητα ἀπλῶν ναυτῶν περὶ τὸ ὑποκρίνεσθαι. Δὲν εἶναι ὅμως εὐκόλον νὰ παίξῃ τις ἐν ξένῃ χώρᾳ δράματα ἢ κωμωδίας ξένας εἰς αὐτήν· οἱ Γάλλοι λέγουσι π. χ. *souï comme un Polonais, enragé comme un Anglais*, καὶ ἄλλα ἔθνη διὰ στόματος φέρουσι συχνὰς φράσεις μᾶλλον ἢ ἥττον τῶν γειτόνων καὶ συναδέλφων ἐθνῶν ἐπαινετικὰς· ἂν λοιπὸν ἀνὰ μία τοιαύτη φράσις εὐρίσκηται ἐν ἐκάστη κωμωδίᾳ, ἀδύνατον πᾶσα κωμωδία νὰ παιχθῇ ἐν πάσῃ τῆς Εὐρώπης χώρᾳ, ἐκτὸς ἂν... καὶ τοῦτο συνέβη ἐν ταῦθα.—Ἐν τῷ «*δικλίτῳ δωματίῳ*» (*une chambre à deux lits*)· δύο ἄνδρες, διὰ προηγουμένην αἰτίαν, παίζουσιν εἰς τὰ χαρτῖα μίαν γυναῖκα· ὁ κερδαίνων κερδαίνει τὴν γυναῖκα, ὁ δὲ ἡττώμενος ἀπαβάλλει αὐτήν· ἀλλ' ἡ γυνὴ εἶναι γριεῖα, ὥστε ὁ κερδαίνων λυπεῖται ὁ δὲ ἡττώμενος χαίρει.

Χαίρει ὁ νικηθεὶς, ὁ δὲ νικήσας ἀπόλωλε.

Ἐκάτερος λοιπὸν ἐπιθυμεῖ νὰ ἡττηθῇ· μεταξὺ δὲ παίζοντες χαριεντίζονται, καὶ, ἐριδος ἐπελθούσης ὁ ἑτερος αὐτῶν λέγει· «*Alors vous trichiez!... Monsieur, vous êtes un grec... quoique vous n'ayez pas le nez de ce pays.*» Ἀλλ' ἡ φράσις αὕτη δὲν ἐπατρέπετο νὰ ἡχῇ εἰς ὧτα ἑλληνικά,

Τί ἠκούσθη δὲ ἀπὸ τῆς σκηνῆς; — « Alors vous trichiez ! Monsieur, vous êtes un filou ! » —
Καὶ οὐδεὶς, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ βιβλιαρίον ἢ καὶ ἰδὼν ἄλλοτε ἐν Παρισαίοις τὴν κωμωδίαν, ὑπώπτευσεν καὶ τὴν ἀντικατάστασιν. Ἀλλὰ καὶ κατωτέρω ἄλλο ἔθνος ἀναφέρεται ἐν τῇ κωμωδίᾳ διὰ τοῦ περιφήμου στίγου.

. . . Jamais en France
Jamais l'Anglais ne régnera.

τοῦτο δὲ ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ οὐχ ἦσαν περι-
φάνου, — διὰ τὴν ἀνουςιότητα —

J'ai un pied qui remue
Et l'autre qui ne va guère.

διότι ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ τῆς *Μαρίσσης* ἐδάφους ὑ-
πᾶρχον καὶ Ἄγγλοι πολλοί.

Τὸ δὲ πρόβλημα λύει ὁ Σαιξπηρος·

ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ਭੈਰੋਂ ! ਭੈਰੋਂ !

AMAETOS

Εἰς ἄνθρωπος εἰσπορεύει νὰ ψαρεύσῃ μετὰ τὸν σκώληκα ὁ ὁποῖος ἔφαγεν ἓνα βασιλέα, καὶ νὰ φάγῃ τ' ὀψάριον τὸ ὁποῖον ἐστράφη δι' ἐκείνου τοῦ σκώληκος.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Τί ἐννοεῖς μ' αὐτό;

ΑΜΑΕΤΟΣ

Τίποτε· θέλω μόνον νά σε δείξω πῶς εἶς βασιλεὺς δύναται νά ταξιδεύσῃ διὰ τῶν ἐντοσθίων ἐνός ἐπαίτου. »

Ἐρωτῶμεν· τί κατήντησεν εἰς τέλος ὁ βασιλεύς; — Τάναπαλιν δὲ καὶ ὁ ἐπαίτης ταξειδεύει διὰ τῶν ἐν-
τασθίων τοῦ βασιλέως ἂν ὑποθέσωμεν ἐκείνον μὲν
ἀποθανόντα καὶ σκωληκόβρωτον, τοῦτον δὲ ζῶντα
καὶ τρώγοντα. Ἐρωτῶμεν καὶ πάλιν· τί κατήντησεν
ὁ ἐπαίτης; — Κακὰ τὰ τέλη ἀμφοτέρων.

Ἀλλ' ἀποστραφῶμεν ἀπὸ τῆς παραδόξου ταύτης εἰκόνας, καὶ, διὰ βραχέων ἀναμνήσκοντας τὸν διαδε-
ξάμενον τὰς κωμωδίας χορὸν τῆς Μαγίσσης, θαυμά-
σκοντας τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα καθ' ἣν ὥραν ἔδυσαν
οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀναβαινουσῶν εἰς Ἀθήνας, συναν-
τῶμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ταχύνσωμεν ἐπὶ τῆς κλίνης τὰ
κειμηκότα μέλη.

Ἐπεσκεψάμην προχθὲς ἄνδρα σεβασμίον, εἰς ὃν
ιδιαιτότατον καὶ γὰρ ὀφείλω σέβας καὶ μεγάλην εὐγνω-
μοσύνην, μεταξὺ δὲ διαφόρων λόγων ἤκουσα αὐτὸν
ἀπαγγέλλοντα εὐφροέστατον ἐπίγραμμα· καὶ, γελά-
σας ἄσπετον, παρεκάλεσα νὰ ἐπαναλάβῃ ὅπως γρά-
ψω αὐτό· διότι δὲν ἠθέλησα νὰ στέρησω τοὺς ἀνα-
γνώστας τὴν εὐχαρίστησιν τῆς ἀναγνώσεως καλοῦ
ἐπιγράμματος, τὸ ὅποιον καὶ αὐτὸς ὁ Λουκιανὸς δὲν
ἠθέλει καταφρονήσει καὶ αὐτὸς ὁ Ἰάκωβος Ρίζος ἡ-
βειλεν ἐπιθυμήσει νὰ γράψῃ·

ἀφρονέων ὃ' ἔπλεον καὶ πίσσολος ἡδ' ὀαριστὺς
 κείνου ὃ ἡμιτελής οὐνομα τῆδ' ὕδον,
 τοῦ γε καὶ ἐκ πώγωνος ἔλεν τρίχας ἄγρι' ἔρινυς
 πέμψατε ἐξ Ἀΐδου πᾶσι βροτοῖσι τέρας.

τοῖς δ' ἀναγνώσταις ἀπολείπεται νὰ καταλάβωσιν
τὸ ἐν τῷ ἐπιγράμματι σῶμα ἡδὲ νόον.

Παρεστρήσατε τὴν ἐπαινετὴν μανίαν τὴν κατα-
λαβοῦσαν τοὺς ἐργαστηριάρχας; Ἄπαντες ὡς ἐκ
συνθήματος, κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου καὶ τὴν τοῦ
Ἑρμοῦ, ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ἐπισκευάζουσι καὶ ἀ-
νακκινίζουσιν ἐπὶ τὸ γαλλικώτερον τὰ ἐργαστήρια
ἀποκτῶσι δὲ πῶς καὶ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν πω-
λουμένων γαλλικὴν φιλοκαλίαν καὶ κομψότητα·
παράδειγμα ὁ νέος ἀδαμαντοπώλης — **Marengo**
frères, bijoutiers — ὁ μαρμαρίνον ἐργαστήριον ἀ-
νοίξας παρὰ τὸ ἀρχιεπισκοπεῖον, ἐκεῖ ὅπου τὸν παρ-
ελθόντα χειμῶνα γάλλος κηπουρὸς ἐπώλει κρίμμου,
ρόδα καὶ καμελίαις.

Σχέδιον Χρυσόσπηλαιωτίσεως.

Ἀλλὰ καὶ κτίρια πολλὰ ἐγείρονται καθ' ἅπαν τὸ ἄστυ· ἔτι δὲ καὶ ἐκκλησίαι ἀνοικοδομεῖται ἡ τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσεως, ἥς παρατιθέμεθα τὸ βυζαντινὸν σχέδιον, προτρέποντες τοὺς μακρόν τι εὐποροῦντας χριστιανοὺς εἰς συνδρομὴν τοῖς ὑπὲρ περατώσεως τοῦ ἔργου μοχλοῦσιν ἐπιτρόποις· οὗτοι δὲ θέλει κοσμηθῆ λαμπρῶς ὁ ἐκτεταμένος περίβολος, ἐν ᾧ ἄσχημος καὶ σχεδὸν ὑπόγειος ἐκκλησία, — εἰς οὗ ἴσως καὶ τὸ ἱστορικὸν αὐτῆς ὄνομα, — μόλις περιλαμβάνει τὸ ἥμισυ τῶν ἐνοριτῶν.

Τὸ Βασιλικὸν Τυπογραφεῖον, γενόμενον ἐθνικὸν μεταβλήθη πάλιν εἰς Βασιλικόν, καὶ τῇ αἰτίᾳ τινῶν πληρεξουσίων σκευδαλισθέντων, μὴ βλέπόντων τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀρθολογῷ δοκίαν, ἐσθίεσθαι ἐντελῶς.

Καὶ ὁρθῶς μὲν παρὰ τὴν ἡμετέραν «*Παλιγγενεσία*» ὅτι ἡ συνταγματικωτάτη Ἀγγλίς, τὸ ἐλευθερώτατον Βέλγιον, ἡ μιμησεως ἀξία Ἰταλία ἔχουσι στρατὸν, ναυτικὸν, τυπογραφεῖα βασιλικά, ἐπελάθετο ὁμῶς ὅτι ἐκεῖ τὰ τυπογραφεῖα δικαιοῦσι τὴν ὀνομασίαν· ἐξ ἐναντίας ἐνταῦθα θέλωμεν ἔθνικόν τὸ τυπογραφεῖον ἵνα δωρεὰν ἐργάζεται εἰς ἰδιωτικὰς ἐργασίας, ὡς πρό τινας γίνεται, καὶ ζῆμοι τοὺς λοιποὺς τυπογράφους! Προτρέπομεν δὲ τοὺς σφόδρα ἐναντίους τοῦ βασιλικῆς νὰ λέγωσι καὶ ἔθνικα Ἀνάκτορα, καὶ ἔθνικος κῆπος καὶ ἔθνικα ἱπποστάσια, διότι δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸν βασιλέα, ἀλλ' εἰς τὸ ἔθνος ὁρεῖλον ἔτι τὴν τιμὴν αὐτῶν. Καὶ ὁ βασιλικὸς πῆχυς καὶ οἱ βασιλικοὶ ὁδοί... καὶ ὁ εὐώδης βασιλικὸς καὶ τὰ βασιλικά σῦκα, τὰ ἀρχαιότατα βασιλικά σῦκα! Εἰς ὁποίας καὶ ὁπόσας γελοίας λεπτολογίας κατήντησεν ἡ Ἑλλάς!

Μεθ' ἑνὸς ἔτους ἀναχωρῶν ὁ δίπους ἐχθρὸς τοῦ δίποδος πτερωτοῦ γένους ἐκινήθη πάλιν κατὰ τῶν τρυγόνων καὶ ζεύγη τρυφερῶν πτηνῶν κατεκάλυψαν τὴν ἀγοράν· μακρόθεν δὲ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἀκούεται ὡσεὶ ἀκροβολισμὸς τῶν ἐν τῷ ἐλαιῶνι θηρευτῶν, τοσοῦτον ἐπληθύνθησαν ἀπὸ τινος· πολυλάκις μάλιστα πιθανώτερον φαίνεται ὁ σκοπεύσας τρυγὸνα νὰ πληγώσῃ ἥττον τρυφερὸν θῦμα, ἄλλον κυνηγόν, ἢ μάλιστα τύχη πρωτόπειρος ὡς οἱ πλείστοι τῶν ἐν τῷ ἐλαιῶνι. Μετὰ φρίκης δ' ἀναγγέλλομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης Αὐγούστου περὶ τὰς δισχιλίας ἀδείας ὀπλοφορίας ἐπετράπησαν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Ταλαίπωρον γένος τῶν πτηνῶν!

Ἀλλὰ καὶ οἱ γάμοι παραδόξως ἐπληθύνθησαν ἐφέτος· ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καὶ παραδόξως θέλει πληθυνθῇ ὑπὸ τῶν *συμβαλλομένων μερῶν* ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς ὕλης Ἑλλάδος. Ἀκούσαντες ὁμῶς τινὰς τούτων ἀγγελλομένους ἀνεμνήσθημεν τὸ ἀστεῖον ἐκεῖνο τῆς Καλύμνου δίστιχον·

Δὲν τῶλπιζα, δὲν τῶλεγα, μήτε στὸν νοῦν μου τῶχα
Ν' ἀφήσῃ τὸν βασιλικὸν νὰ πάρῃ τὴν μολόχα!

καὶ πόσοι θέλουσι συμφωνήσῃ πρὸς με! — Φίλος μου δέ τις, βασιλικὸς, ἀποτυχὼν καὶ κατακαλυφθεὶς ὑπὸ τινος ἀναφύσεως μολόχης, καὶ σχάσας ὑπὸ λύπης μαι ἐδωρήσατο, . . . οὐχὶ δυστυχῶς χρημάτων ἀλλὰ γραμμάτων περιουσίαν ἐπιγραφομένην *Ἄττικαὶ Νύκτες*, εἰς στιγμὴν ἴσως στεριώσεως τῆς ποιητικῆς αὐτοῦ φαντασίας συλλεγεῖσάν. Τὴν περιουσίαν ταύτην ἀφιλοκερδῶς καγὼ δωρήσομαι τοῖς ἀναγνώσταις τῆς *Παρδώρας* ὁλόκληρον, ἂν ἡ περιγραφή τῶν νυκτῶν τοῦ Αὐγούστου μηνὸς δὲν βαρύνῃ παρὰ πολὺ αὐτούς· ἄλλως δὲ, μιμούμενος τὸ παράδειγμα τοῦ φίλου μου, ὅστις, ἂν προέφθανε, πρὶν ἢ

σχάσῃ ἤθελε σχίσει καὶ παραδώσει τῷ πυρὶ τὴν περιουσίαν ταύτην, θέλω ἐξιλεῶσαι τὴν πλανωμένην αὐτοῦ σκιάν.
Σ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 4, 1864.

Τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου διεδέχθη ὁργῇ καὶ δίψῃ ἐκδικήσεως τῆς ἀποτυχούσης φατρίας· διὸ, τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Κ. Μεσσηνέζη, ὁ πληρεξούσιος Πλαστήρας ἐπέστειλε τὰ ἐξῆς τῷ συνταγματικῷ τῆς Ἑλλάδος Βασιλεῖ·

ΒΑΣΙΛΕΥ!

Ἀπεφασίσαμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ παῖξωμεν εἰς τοὺς κύβους τὴν τύχην τῆς πατρίδος μας, καὶ νὰ ἐξώσωμεν ἕνα ἡγεμόνα, ὃν ὡς ἀτομον ἐξετιμῶμεν ἀγαθόν, τὸν Ὀθωνα· διότι ἡ βασιλεία του κατέστη πατριαστική.

ΒΑΣΙΛΕΥ!

Ἀπασα ἡ πρωτεύουσα τοῦ Βασιλείου καὶ ἐντὸς δύο ἡμερῶν ὅλη ἡ Ἑλλὰς εἶναι μεστὴ τῆς πεποιθήσεως, ὅτι ἡ Αὐλὴ Σου κατέβη σύσσωμος εἰς τὴν πολιτικὴν παλαίστραν, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ σκανδαλωδῶς μετεχειρίσθη τὸ ὄνομά Σου.

ΒΑΣΙΛΕΥ!

Ὁ περὶ τοῦ Προέδρου ἀγὼν ἀπέβλεπε καθαρῶς τὴν δι-
ὀρθωσιν τῆς Αὐλῆς Σου, ἥτις πρὸ πολλοῦ ἀντιστρατεύεται τῷ ὄρκῳ ἂν περ πρὸς τὸ ἔθνος ἔδωκεν ὁ συνταγματικὸς Βασιλεὺς, καὶ μία μεγάλη ἔθνικη πλειονοψηφία εἰργάζετο νὰ ἐπαναφέρῃ ὁμαλῶς καὶ ἡσύχως εἰς τὴν τροχίαν τῆς. Ἡ διαφθορὰ ὁμῶς ἐνίκησεν! Ἀλλ' ἡ νίκη τῶν Αὐλικῶν εἶναι βλάβη τοῦ Βασιλείου καὶ συμφορὰ τοῦ ἔθνους.

ΒΑΣΙΛΕΥ!

Τοιαύτη πολιτικὴ χωρίζει τὴν Βασιλείαν ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ, ἥτις ἠθέλησας νὰ ᾖναι ἡ ἰσχὺς Σου.

Τοιαύτην πολιτικὴν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀνεχθῇ ἡ Ἑλλὰς, καὶ ὁ ἐλάχιστος ἐγὼ ὑπῆκόός Σου, ἀπὸ εἰλικρινῆ πρὸς τὴν Βασιλείαν καὶ τὴν πατρίδα ἀγόμενος πόνον, καθικετεύω τὴν Μεγαλειότητά Σου νὰ σώσῃ ἀπὸ νέας περιπετείας τὴν πατρίδα, ἐν ᾗ ἐπαθύμησας νὰ ζήσης καὶ νὰ ἀποθάνῃς ὡς Ἕλλην.

Τῆς Γ. Μεγαλειότητος εἰλικρινῆς καὶ εὐπειθέστατος ὑπῆκοος.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ. (πληρεξ. Ναυπακτίας.)

Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὑπεστήριξαν δύο πληρεξούσιοι, ὑπερακοντίσαντες μάλιστα καὶ αὐτὰ τὰ εὐρύτατα αὐτῆς ὄρια, οἱ ΚΚ. Τ. Βάσος καὶ Ροντίρης· οὗτος μάλιστα ἀνέφερε τῇ ἐπιμόνῳ αἰτήσῃ τῆς Συνελεύσεως καὶ ὀνόμα αὐλικοῦ ῥαδιουργήσαντος, εἶπε, παρὰ τοῖς Ἐπτανησίοις ὑπὲρ τοῦ ὑπουργικοῦ εἰς τὴν προεδρείαν ὑποψηφίου· ἀλλὰ τὴν ὀνομασίαν διεδέξατο θόρυβος, καὶ ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος πάντες οἱ Ἐπτανῆσιοι διέψευσαν τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος· τὴν δ' ἐπιούσαν ὁ ὑπασπιστὴς κ. Γ. Μεταξᾶς διέψευσεν διὰ τριῶν ἐπιστολῶν τοὺς λόγους τοῦ Κ. Ροντίρη